Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26078
Copyright: Admont, Benediktinerstift

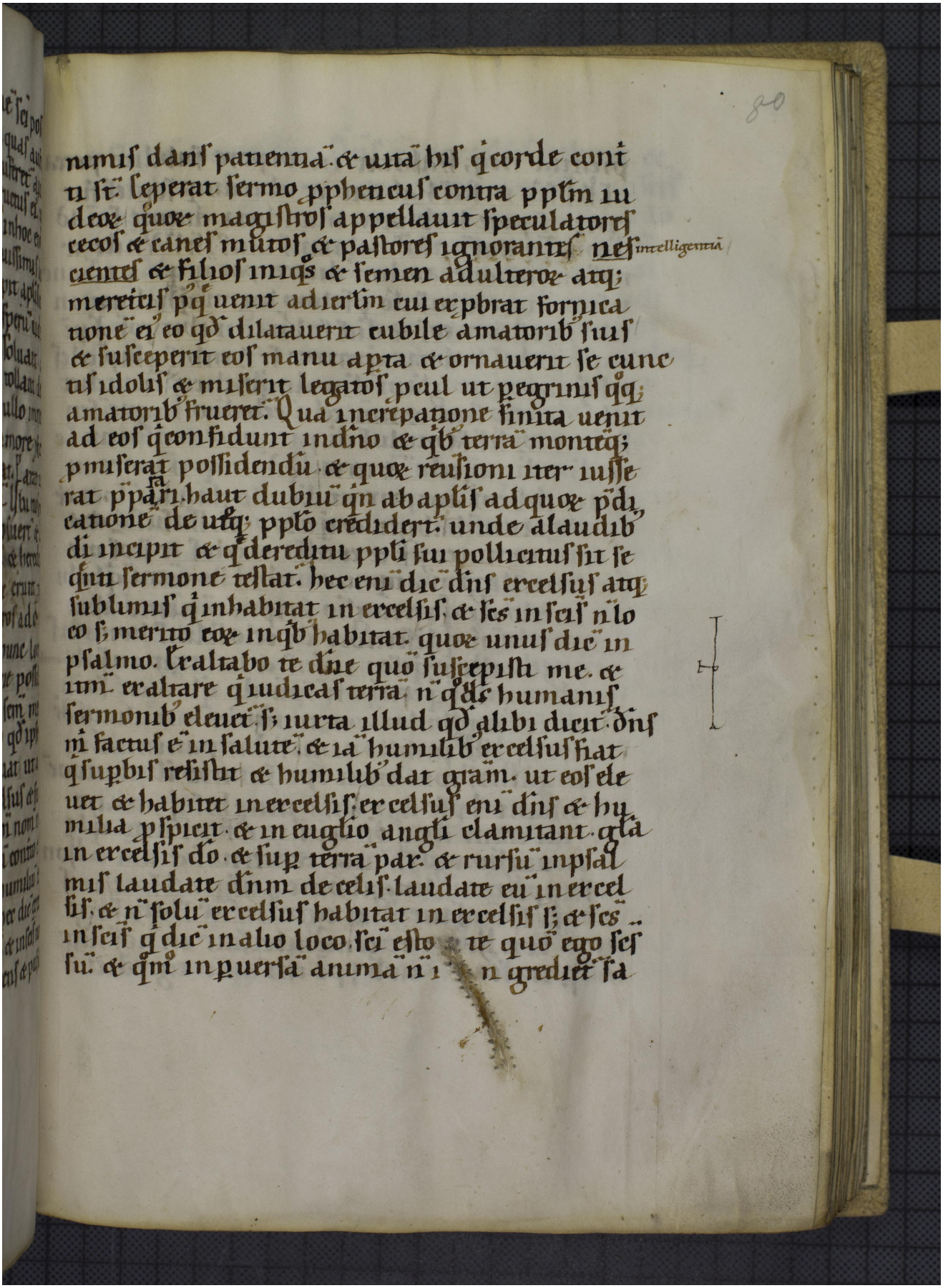

80

numis dans patientiam. et uitam his qui corde conti
ti sit. Seperat sermo ppheticus contra pplm iu
dee quae magistros appellauit speculatores
cecos et canes mutos et pastores ignorantes. nes intelligentiam
cientes et filios iniqs et semen adulterae atq;
mereticis pq uenit adiersm eu exprbrat fornica
tione ei eo qd dilatauerit cubile amatorib suis
et susceperit eos manu apta et ornauerit se cunc
tis idolis et miserit legatos peul ut peegrinus qq;
amatorib fruerit. Qua increpatione finita uenit
ad eos qi confidunt indno et qb terra montiq;
pmiserat possidendu et quae reuisioni iter iusse
rat ppari haut dubiu qn ab aplis ad quae pdi
catione de utq; pplo credidert. unde alaudib
di incipit et qd ereditu ppli sui pollicitus sit se
qnu sermone testat. hec enim die dns excelsus atq;
sublimis qi inhabitat in excelsis et ses in seis n lo
co s; merito eae inqb habitat. quae unus die in
psalmo. Exaltabo te dne quo susepisti me. et
iterum exaltare qi iudicas terra. n qdm humanis
sermonib eleuet s; iurta illud qd alibi dicit dns
mi factus e in salute et ia humilib excelsus fiat
qi supbis resistit et humilib dat gram. ut eos ele
uet et habitet in excelsis. excelsus enim dns et hu
milia pspicit. et in euglio angli clamitant. gla
in excelsis do. et sup terra pax. et rursu in psal
mis laudate dnm de celis. laudate eum in excel
sis. et n solum excelsus habitat in excelsis s; et ses
in seis qi die in alio loco. sci esto te quo ego ses
sum. et qm in puersa anima n i n gredier sa